پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی و برگزاری متفاوت در ناگویا

میزبانی نوین سرزمین آفتاب

عکس‌ها: کمیته ملی پارالمپیک

گزارش یک

محسن وظیفه
خبرنگار

پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی به میزبانی شهر ناگویا از روز یکشنبه با برگزاری مراسم افتتاحیه آغاز می‌شود. ناگویا که پیش از این میزبانی دشواری از بازی‌های آسیایی را داشت حالا می‌خواهد از ورزشکاران پارا میزبانی کند اما واقعاً این شهر توان لازم برای برگزاری این مسابقات را دارد؟

بازی‌های پاراآسیایی با حضور ۴ هزار ورزشکار برگزار می‌شود اما در بازی‌های آسیایی در حدود ۱۱ هزار ورزشکار از ۴۵ کشور حضور داشتند به همین دلیل در هنگام برگزاری بازی‌های پارا فشار بسیار کمتری به میزبان وارد می‌شود اما با وجود این هنوز هم مشکلات وجود دارد.

البته که این مشکلات به خاطر ناتوانی کشور ژاپن نیست بلکه سبکی که این کشور برای برگزاری بازی‌ها در نظر گرفت، همه را دچار مشکل کرد. ژاپنی‌ها سعی کردند این دوره از بازی‌ها را با حداقل هزینه‌ها برگزار کنند و ظاهراً امکان این کار را داشتند. در هر دوره از بازی‌ها که برگزار می‌شد کشور میزبان اتوبوس‌های زیادی را برای جا به جایی تیم‌ها در نظر می‌گرفت، یعنی قبل از اینکه اتوبوس‌ها را مهیا کنند، یک دهکده برای همه ورزشکاران در نظر می‌گرفتند و بعد ورزشکاران با اتوبوس به ورزشگاه‌ها منتقل می‌شدند اما در این دوره سعی کردند تا حد امکان تیم‌ها در کنار ورزشگاه‌ها اسکان پیدا کنند تا از اتوبوس‌ها برای جا به جایی آنها استفاده کنند. بر خلاف برخی از اظهارنظرها شهر ناگویا در استان آیچی بسیار پهناور است و علاوه بر آن شهر بسیار پیشرفته و مجهزی است. امکانات شهری بسیار زیاد است و سعی کردند که افراد حاضر در این بازی‌ها به جای استفاده از خودروهای اختصاصی از وسایل نقلیه عمومی استفاده کنند.

برای رسانه‌ها تصمیمی که گرفتند به مراتب سخت‌تر است و البته پیچیدگی بیشتری هم دارد. رسانه‌ها همیشه از مرکز رسانه‌ای استفاده می‌کردند که معمولاً نزدیک یکی از ورزشگاه‌ها بود. رسانه‌ها از محل اقامت خود با اتوبوسی که برای هتل محل اقامت آنها در نظر گرفته می‌شد راهی مرکز رسانه‌ای می‌شدند و از آنجا به محل برگزاری مسابقات می‌رفتند اما در این دوره هیچ وسیله‌ای برای رسانه‌ها در نظر گرفته نشده و آنها باید با مترو یا اتوبوس‌های شهری خود را به محل برگزاری مسابقات برسانند و این یعنی در عمل مرکز رسانه‌ای از چرخه خارج شده است. اتخاذ این تصمیم در بدو ورود یک خبر مهم را به همراه دارد، یعنی این شهر به حدی ایستگاه اتوبوس و مترو دارد که رسانه‌ها به راحتی می‌توانند با وسیله نقلیه عمومی از این گوشه شهر به آن گوشه شهر بروند و مسابقات خود را پوشش بدهند. این در حالی است که مساحت این شهر در حدود ۴۰۰ هزار کیلومتر است. این تصمیم به خاطر ناتوانی ژاپنی‌ها نبوده بلکه آنها سعی کردند یک چرخه را از بین ببرند تا هزینه‌ای که معمولاً به کشور میزبان تحمیل می‌شد از بین برود. این کار دردسر بزرگی برای خبرنگاران به وجود آورده است. ورود به ایستگاه‌های مترو در شهر ناگویا یعنی ورود به یک دنیای عجیب و ناشناخته که باعث شده تا خبرنگاران ساعتی زودتر از آن‌که مسابقه شروع شود راهی ورزشگاه شوند.

ژاپنی‌ها در حال پیاده کردن روش نوینی از میزبانی هستند. دیگر ساخت دهکده صرفه اقتصادی ندارد. وقتی اقامت در دهکده کنار می‌رود تغذیه هم از بین می‌رود و این به لحاظ مالی به سود میزبان و به ضرر شرکت کننده‌هاست

ژاپنی‌ها در حال پیاده کردن روش نوینی از میزبانی هستند. دیگر ساخت دهکده صرفه اقتصادی ندارد. وقتی اقامت در دهکده کنار می‌رود، تغذیه هم از بین می‌رود و این به لحاظ مالی به سود میزبان و به ضرر شرکت کننده‌هاست.

اولین برد بسکتبال با ویلچر مقابل عراق

رقابت‌های کاروان ورزشی جمهوری اسلامی ایران در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی آیچی-ناگویا ۲۰۲۶ با پیروزی تیم ملی بسکتبال با ویلچر مردان کشورمان برابر عراق شروع شد.

تیم ملی بسکتبال با ویلچر مردان در نخستین دیدار خود از مرحله گروهی این رقابت‌ها، به مصاف تیم ملی عراق رفت و با نتیجه ۸۱ بر ۲۳ به پیروزی رسید تا نخستین گام کاروان جان‌فدای ایران قوی در این بازی‌ها با موفقیت همراه شود.

ملی‌پوشان کشورمان در این دیدار، نیمه نخست را با نتیجه ۲۴ بر ۸ به پایان رساندند و در ادامه با ثبت نتیجه نهایی ۸۱ بر ۲۳ نخستین پیروزی خود را در این دوره از مسابقات به دست آوردند. تیم ملی بسکتبال با ویلچر مردان ایران که در گروه دوم این رقابت‌ها با تیم‌های عراق، کره جنوبی و فیلیپین همگروه است، امروز در دومین دیدار خود به مصاف کره جنوبی خواهد رفت.

شکست تیم فوتبال نابینایان مقابل تایلند

تیم ملی فوتبال پنج نفره ایران در اولین دیدار خود در بازی‌های پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا مغلوب شد. تیم ملی فوتبال نابینایان و کم‌بینایان ایران در اولین مسابقه خود در بازی‌های پاراآسیایی ۲۰۲۶ ناگویا به مصاف تایلند رفت و با نتیجه یک بر صفر مغلوب این حریف شد.

تنها گل این دیدار در دقیقه ۱۵ توسط «کیتیکوم بوآدی» به ثمر رسید. محمد میرزایی، محمدامین رحیم‌زاده، مرتضی کریمی، صادق رحیمی و احمد شاه‌حسینی بازیکنان ایران در ترکیب اصلی بودند.

ضمن اینکه محمد آقاجانی، علیرضا بخت، رضا صدری، حسین رجب‌پور و بهزاد زادعلی‌اصغری دیگر نفرات تیم ایران را در این بازی تشکیل می‌دادند.

تیم کشورمان امروز به مصاف کره جنوبی خواهد رفت، دوشنبه مقابل چین قرار می‌گیرد و سه‌شنبه با هند و چهارشنبه با ژاپن دیدار می‌کند.

آنها با قلب‌شان برای ایران بازی می‌کنند

فراتر از تاریکی، به روشنایی طلا

تیم ملی فوتبال نابینایان ایران که روزگاری از بهترین‌های دنیا بود در اولین مسابقه خود در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا یک بر صفر شکست خورد. البته که حقشان نبود این بازی را ببازند اما به هر حال فوتبال است و هزار و یک اتفاق و متأسفانه این‌بار این اتفاق به ضرر ایران تمام شد.

فوتبالیست‌های نابینای ایران حسابشان با همه ورزش ایران جداست. آنها با چشم‌هایشان نمی‌بینند، اما با قلبشان برای ایران بازی می‌کنند و این را قبل از این هم بارها ثابت کرده‌اند. آنها با تمام وجودشان رؤیای پیروزی را دنبال می‌کنند. به همین دلیل باید جور دیگری به آنها نگاه کرد. این فوتبالیست‌های ایرانی بارها ثابت کرده‌اند که در زمین فوتبال، جایی که بسیاری از مسیرها با چشم دیده می‌شوند، مردانی ایستاده‌اند که مسیرشان را با گوش‌هایشان پیدا می‌کنند، با قلبشان می‌جنگند و با اراده‌شان به سوی رؤیاهایشان می‌دوند.

تیم ملی فوتبال نابینایان ایران، در بازی‌های پاراآسیایی، فقط برای کسب مدال و ایستادن بر سکوی افتخار به میدان نرفته که حالا با یک شکست همه به هم بریزند؛ آنها نماینده سال‌ها تلاش خاموش، تمرین‌های طاقت‌فرسا و حسرت‌هایی هستند که شاید کسی ندیده است.

هر صدایی در زمین برای آنها نشانه‌ای از مسیر است؛ هر پاس، حاصل اعتماد است و هر شوت، فریادی از امید. آنها یاد گرفته‌اند که برای رسیدن به هدف، همیشه دیدن با چشم‌ها ضروری نیست؛ گاهی باید با تمام وجود باور داشت، حتی وقتی مسیر پیش‌رو دیده نمی‌شود.

فوتبالیست‌های نابینای ایران بارها ثابت کردند که پشت پیراهن مقدس ایران، قلب‌هایی می‌تپد که تسلیم شدن را نیاموخته‌اند. مردانی که بارها زمین خورده‌اند، اما دوباره برخاسته‌اند. وقتی با یک اشتباه بزرگ آنها را از پارالمپیک توکیو کنار گذاشتند، همه تصور می‌کردند که دیگر کارشان تمام است اما آنها قوی‌تر از این حرف‌ها بودند. چند سال کنار ماندند و حالا آمده‌اند تا دوباره ثابت کنند که بهترین هستند.

شاید همه گل‌های آنها در قاب دوربین‌ها ثبت نشود، شاید همه لحظه‌های سخت تمرینشان دیده نشود، اما هیچ‌چیز از ارزش جنگیدنشان کم نمی‌کند.

هم فوتبالیست‌های نابینا و همه ورزشکاران پارالمپیکی بارها ثابت کرده‌اند قهرمانی همیشه بالا بردن جام نیست، بلکه قهرمانی گاهی اوقات جنگیدن و خسته نشدن است، زمین خوردن و بلند شدن است، باختن و ناامید نشدن است.

به احترام قدم‌هایی که در تاریکی، راه افتخار را پیدا می‌کنند؛ به احترام قلب‌هایی که برای پرچم ایران می‌تپند و به احترام مردانی که با تمام وجود ثابت کرده‌اند برای درخشیدن، همیشه به چشم بینا نیاز نیست؛ باید از این باخت‌ها گذشت و به انتظار پیروزی‌هایی که در راه است، نشست.

پرواز طولانی و خسته‌کننده شد

زهرا نجاتی: سخت به ناگویا آمدیم اما قهرمان می‌شویم

مصاحبه

تیم ملی والیبال نشسته بانوان دوشنبه اولین بازی خود را برگزار می‌کند و حالا کاپیتان تیم ملی معتقد است که این تیم برای کسب مدال طلا به ناگویا آمده است. والیبال نشسته هم از تیم‌هایی بود که مسیر سختی را برای حضور در ناگویا طی کرد و همین باعث خستگی تیم شده است. زهرا نجاتی کاپیتان تیم ملی والیبال نشسته بانوان با اشاره به این پرواز طولانی و سخت گفت: «این نوع آمدن به ناگویا واقعاً برای ما اذیت‌کننده و سخت بود. به همین دلیل هم کادر فنی از زمان ورود ما به ناگویا به تیم استراحت داده است.»

نجاتی با اشاره به حضور در پنجمین دوره بازی‌های پاراآسیایی ناگویا گفت: «بازی‌های پاراآسیایی ناگویا یک رویداد بزرگ برای ما محسوب می‌شود و تمام تلاش ما این است که نماینده شایسته‌ای برای ایران باشیم. می‌خواهیم به فینال برسیم و نتیجه‌ای در شأن کشورمان کسب کنیم. والیبال نشسته بانوان چند سالی است که فعالیتش را شروع کرده و هر روز نسبت به گذشته خود بهتر می‌شود و حالا با عنوان نایب قهرمانی آسیا وارد ناگویا شده تا یک مدال تاریخی را در این بازی‌ها کسب کند.»

نجاتی درباره مسیر سختی که تیم ملی از تهران تا ناگویا طی کرده، گفت: «خوشبختانه تیم شرایط خوبی دارد اما برای رسیدن به ناگویا مسیری سخت و طولانی را سپری کردیم. از تهران به استانبول و از آنجا بعد از ۱۵ ساعت توقف راهی اوزاکا شدیم و بعد از مسیری در حدود ۱۱ الی ۱۲ ساعت به اوزاکا رسیدیم. از آنجا چهار ساعت تا ناگویا و بعد هم یکساعت تا هتل محل اقامت فاصله داشتیم. واقعاً طی کردن این مسیر سخت بود اگر چه مسئولان در استانبول هتل گرفتند تا اعضای تیم دچار مشکل نشوند اما باز هم شرایط سخت بود.»

نجاتی درباره قرعه‌کشی مسابقات والیبال و مشخص شدن رقبای ایران هم گفت: «ما در این دوره از بازی‌ها با چین و مغولستان همگروه هستیم. خب چین یکی از ابرقدرت‌های والیبال نشسته دختران است اما کادرفنی سعی کرده راهکاری برای ارائه یک بازی خوب مقابل چین پیدا کند.»

کاپیتان تیم ملی والیبال نشسته با اشاره به آنالیز آخرین وضعیت رقبا تأکید کرد: «چین و ژاپن همیشه رقبای سنتی ما بودند که در این دوره هم این اتفاق رخ می‌دهد. ژاپن میزبان است و چین هم که یک قدرت همیشگی ولی ما می‌خواهیم به مدال طلا برسیم که امیدواریم این اتفاق رخ بدهد.»

از تهران به استانبول و از آنجا بعد از ۱۵ ساعت توقف راهی اوزاکا شدیم و بعد از مسیری در حدود ۱۱ الی ۱۲ ساعت به اوزاکا رسیدیم

گزارش روز

ناگویا، آینه ناکامی‌های جوجیتسوی ایران

توریست‌های بی‌مدال

فائزه زمانی / جوجیتسوی ایران در بازی‌های آسیایی ناگویا نیز بدون مدال ماند تا ناکامی در رویدادهای مهم به بخشی تکراری از کارنامه این رشته تبدیل شود. این رشته با سه نماینده راهی این رقابت‌ها شد، اما حاصل این اعزام چیزی جز بازگشت با دست خالی نبود؛ نتیجه‌ای که با توجه به سابقه اخیر جوجیتسوی ایران، چندان هم غافلگیرکننده نبود. پرسش اصلی اینجاست که وقتی ضعف‌های فنی و محدودیت‌های این رشته از قبل قابل‌شناسایی بود، چرا اساساً جوجیتسو به این رقابت‌ها اعزام شد تا تنها هزینه‌ای بر دوش کمیته ملی المپیک و وزارت ورزش بگذارد؟

پوریا طاهرخانی، نسیم محمدی و شهرزاد خشنودزاده سه نماینده جوجیتسوی ایران در بازی‌های آسیایی بودند. طاهرخانی در مقایسه با دو هم‌تیمی خود عملکرد بهتری داشت، اما او هم نتوانست به مدال برسد تا پرونده این رشته بدون دستاورد بسته شود. این ناکامی در شرایطی رقم خورد که جوجیتسو پیش از این نیز در بازی‌های کشورهای اسلامی از کسب مدال بازمانده بود؛ روندی که تداوم آن، ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت و برنامه‌ریزی این رشته را بیش از گذشته برجسته می‌کند.

یکی از چالش‌های جوجیتسوی ایران، فاصله توانمندی‌های داخلی با ترکیب رقابت‌های بین‌المللی است. این رشته در دو استایل مبارزه و خاک برگزار می‌شود؛ ایران در استایل مبارزه ظرفیت بیشتری برای رقابت دارد، اما در استایل خاک با محدودیت‌های جدی‌تری مواجه است. از سوی دیگر، بخش قابل‌توجهی از رقابت‌های این رشته در استایل خاک برگزار می‌شود و همین مسأله، مسیر رسیدن به موفقیت را برای نمایندگان ایران دشوارتر می‌کند. شناخت این محدودیت‌ها زمانی ارزشمند است که به برنامه‌ریزی هدفمند، انتخاب درست ورزشکاران و سرمایه‌گذاری روی نقاط ضعف منجر شود، نه‌اینکه پس از هر ناکامی، دوباره به‌عنوان توجیهی تکراری مطرح شود.

البته ماجرا تنها به محدودیت‌های فنی ختم نمی‌شود. جوجیتسوی ایران پیش از بازی‌های آسیایی فرصت حضور در چند رویداد را داشت؛ از بازی‌های ساحلی گرفته تا مسابقات قهرمانی آسیا. بنابراین، امکان ارزیابی رقبا، شناسایی نقاط ضعف و طراحی برنامه‌ای متناسب با سطح مسابقات وجود داشت. باوجود این فرصت‌ها، تیم ملی در ناگویا به نتیجه نرسید. به اعتقاد منتقدان این مجموعه، ضعف مدیریت فنی، آنالیز ناکافی رقبا و آماده‌سازی نامناسب ورزشکاران از عوامل اصلی این ناکامی بوده‌اند؛ انتقادهایی که ضرورت بررسی عملکرد کادرفنی و مسئولان انجمن را مطرح می‌کند.

در این میان، مسأله استقلال انجمن جوجیتسو و نحوه استفاده از منابع مالی نیز قابل چشم‌پوشی نیست. استقلال ساختاری قرار بود زمینه فعالیت تخصصی‌تر و تقویت این رشته را فراهم کند، اما به باور منتقدان، این تغییر نتوانسته است به تحول ملموسی در عملکرد تیم ملی منجر شود. وقتی بودجه و اختیار مدیریتی در اختیار یک مجموعه قرار می‌گیرد، انتظار طبیعی آن است که این امکانات در مسیر توسعه فنی، آماده‌سازی ورزشکاران و ارتقای نتایج هزینه شود. اگر چنین اتفاقی نیفتد، استقلال به‌جای آنکه راه‌حل باشد، به پرسشی تازه درباره کارآمدی ساختار مدیریتی تبدیل می‌شود. اعزام تنها یک ورزشکار مرد به بازی‌های آسیایی نیز پرسش‌های جدی درباره کیفیت برنامه‌ریزی و ظرفیت‌سازی این رشته ایجاد کرده است. همچنین، حتی اگر طاهرخانی از استعدادهای آینده‌دار جوجیتسوی ایران باشد، این استعداد به‌تنهایی تضمین‌کننده موفقیت نیست؛ بویژه زمانی که آماده‌سازی متناسب با سطح رقابت‌ها انجام نشده باشد. حاصل کار جوجیتسوی ایران در ناگویا بار دیگر فاصله میان ادعاهای مدیریتی و واقعیت را آشکار کرد. در شرایطی که هر اعزام هزینه‌ای بر دوش ورزش کشور می‌گذارد، حضور در یک رویداد بزرگ نمی‌تواند به‌خودی خود دستاورد محسوب شود. جوجیتسوی ایران برای خروج از این چرخه، بیش از تبلیغ نتایج کوچک و توجیه ناکامی‌ها، به ارزیابی صریح عملکرد مسئولان، اصلاح برنامه‌های فنی و پاسخگویی درباره نحوه هزینه‌کرد منابع نیاز دارد؛ وگرنه این روند ادامه خواهد داشت.

خبر

انصراف بوکسور ایرانی از مبارزه با نماینده رژیم صهیونیستی

بوکسور وزن ۸۰ کیلوگرم ایران، نماینده رژیم صهیونیستی را در مسابقات جوانان جهان به رسمیت نشناخت. مسابقات بوکس جوانان جهان از دیروز با حضور بیش از ۵۰۰ بوکسور از ۶۹ کشور در شهر بودوا مونته‌نگرو آغاز شده است. قرعه‌کشی این رقابت‌ها روز گذشته برگزار شد و امیرمحمد رستم‌پور نماینده وزن ۸۰ کیلوگرم کشورمان، در جدول مسابقات با نماینده رژیم صهیونیستی روبه‌رو شد. رستم‌پور با توجه به حضور نماینده رژیم صهیونیستی در جدول و قرار گرفتن این بوکسور در مسیر اولین مبارزه‌اش، از ادامه حضور در مسابقات انصراف داد و حاضر به رویارویی با نماینده این رژیم نشد. به این ترتیب، نماینده کشورمان با انصراف از ادامه رقابت‌ها، نماینده رژیم صهیونیستی را به رسمیت نشناخت.